

8.

De samvirkende Sogneraadforeninger
i Danmark.

København, den 16. December 1932.

I Skrivelse af 29. Oktober d. A. — S. 1928/3500 — har det høje Indenrigsministerium paa Foranledning af Landstingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Udøvelse af Lægegerning udbedt sig en Udtalelse fra De samvirkende Sogneraadforeninger bl. a. med Hensyn til de i Forslagets §§ 7 og 13 indeholdte Bestemmelser.

I denne Anledning skal man meddele, at Foreningernes Bestyrelse paa et den 16. d. M. afholdt Møde enstemmigt har vedtaget at udtale følgende:

Medens man vel maa erkende, at Rimelighed taler for, at Lægehjælp i særdeles paatrængende Tilfælde bør kunne ydes for vedkommende Kommunes Regning, uanset manglende Rekvisition fra den betalingspligtige, finder Sogneraadforeningerne, at den i Lovforslagets § 7 foreslaaede Afgrænsning af de Tilfælde, hvor Betalingspligt indtræder ifølge § 14, 2det Stykke, giver Plads for Misbrug og aabner vid Adgang til uden vedkommende Kommunalbestyrelses Mellekomst at tilkalde Lægehjælp paa det offentliges Bekostning.

Man maa derfor ønske, at den i § 14 givne Henvisning til Bestemmelserne i Lovforslagets § 7 ændres saaledes, at Henvisningen, for saa vidt angaar de Tilfælde, hvor en offentlig Myndighed har Betalingspligt, alene kommer til at gælde de i § 7, 1ste Stykke, omhandlede Sygdomstilfælde m. m.

Med Hensyn til Lovforslagets § 13 skal man udtale, at det i Henhold til Lov Nr. 88 af 21. April 1914, jfr. Lov Nr. 114 af 30. Maj 1927, bestaaende Mæglingsraad for kommunal Lægehjælp efter Sogneraadforeningernes Opfattelse har virket tilfredsstillende, og at man ikke finder tilstrækkelig Grund til, at Konflikter af den i Paragraffens 6te Stykke omhandlede Art og Omfang unddrages Mæglingsraadets Forretningsomraade, i hvilken Forbindelse tilføjes, at Mæglingsraadet ifølge dets Sammensætning skønnes velegnet til Behandling af saadanne Konflikter.

P. F. V.

K. Pedersen.

Til Indenrigsministeriet.